

Φίλε Σωτήρη,

Καταρχάς, θα ήθελα να σε συγχαρώ για την υπέροχη ιστοσελίδα και για το νέο σου ξεκίνημα στα social media. Ελπίζω, αυτό το βήμα να αποτελέσει ένα φωτεινό παράδειγμα για όλους εκείνους που επιθυμούν να παρουσιάσουν την προσωπική τους δουλειά στο διαδίκτυο, αλλά για κάποιους δικούς τους λόγους, δεν τολμούν. Παρ'όλες τις δυσκολίες που έπρεπε να αντιμετωπίσω μαζί σου σε κάθε μάθημα όπως: δυσκολία στην ανάγνωση παρτιτούρας (νότες στο πεντάγραμμο, δυναμικές, σημεία επανάληψης στη μουσική), συγχρονισμός χεριών – ποδιών, σταθερότητα στο τέμπο κ.λπ. για μένα, υπήρξες ένας ξεχωριστός μαθητής με πολλές δυνατότητες και «κρυφά» ταλέντα. Αν και δεν σου κρύβω, ότι αρκετές φορές μέσα μου είχα απογοητευθεί σχετικά με την απόδοση σου αλλά και για τον χρόνο που χρειαζόσουν για την κατανόηση τις διδασκόμενης ύλης. Ώσπου κάποια στιγμή, απελευθερωμένος πια από τα αποτελέσματα και τους βαθμούς, συνειδητοποίησα ότι, αυτό που έψαχνα – αναζητούσα, δεν ήταν ένα «θαύμα» αλλά ένας δρόμος. Ένας δρόμος, που με τα κατάλληλα εκπαιδευτικά εργαλεία και με πολύ υπομονή θα μας οδηγούσε στο επόμενο βήμα. Προσωπικά, σου οφείλω πολλά, άλλωστε πώς να ξεχάσω ότι υπήρξες η αφορμή για να γράψω το πρώτο μου βιβλίο – έρευνα με τίτλο: «Τα κρουστά των **χρωμάτων**». <https://www.esofia.net/vivlio/ta-kroysta-ton-hromaton>. Φίλε Σωτήρη, άσε τη μουσική να σε οδηγήσει, κάνε αυτό που αγαπάς και μην ακούς κανέναν. Έχεις πολλά ακόμα να δώσεις. Και να θυμάσαι πάντα:

«Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι.

Τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα»

Κ.Π. Καβάφης

Με εκτίμηση

Αντώνης Γιαρουτζίδης καθηγητής κλασικών κρουστών και ντραμς